

fremhæve, hvad saa ofte er fremhævet her i Thinget, uden at det desuagtet, og uagtet det ofte er fremhævet med megen Eftertryk, har havt tilstrækkelig gode Følger i det praktiske Liv. Jeg sigter herved til den almindelige Folkemening om, at Sagerne i Ministerierne behandles temmelig langsomt. Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder, men jeg skal dog særlig fremhæve eet Ministerium, hvis Behandlingsmaade i den Grad er langsom, at man mange Gange paa Forhaand opgiver en Sag ene og alene af den Grund, at den skal under vedkommende Ministeriums Behandling; jeg sigter herved til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det er let at fremhæve Exempler derpaa, som ere slaaende i en saadan Grad, at man vil troe, det kun er Fabler. Jeg skal saaledes eksempelvis fremhæve, at jeg kjender et Tilfælde, hvor en Skolelærer søgte om en Brændselstilstaelse, i Eghed med hvad der var givet ham i tidligere Aaringer, men at der paa en saadan Ansøgning først er kommet Svar saa lang Tid efter, at vedkommende Commune, da Svaret arriverede til den, neppe kunde huske, at den omtalte Lærer havde været ansat der; der havde været to Vacancer i den Tid. Et endnu mere slaaende Exempel, som jeg er overbevist om, at Ingen vil nægte — jeg vilde ønske, at den høitærede Minister var tilstede her — er det, at man for omtrent 4 Aar siden her i Thinget vedtog en Lov om dansk Rets Indførelse i de fra Slesvig tilbageblevne Districter, hvilken Lov traadte i Kraft den 1ste April 1867. Det er en Selsølg, at enhver privat Mand i disse Districter har maattet tage Skade for Hjemgjæld, naar han ikke opfyldte Lovens Forskrifter, men det høitærede Kultusministerium har trods gjentagne Anmodninger fortsat sin evige Tausshed med Hensyn til Foranstaltninger, der allerede den 1ste April 1867 skulde have været gennemførte. Jeg skal f. Ex. fremhæve, at ingen Mand her i Genhold til en Lov af 12te December 1860 længere behøver at yde Tiende i Kjøbenhavn; men uagtet det havde været Ministeriets Pligt at iværksætte dette, uagtet mangfoldige Beboere af disse Districter have havt ganske betydelige Pengetab paa Grund af, at de ikke have

kunnet iagttage Lovens Forskrift, fordi det ikke er let for Lægmand at see, hvor uhyre mange Forandringer der komme frem i det praktiske Liv ved en total Forandring i Lovgivningen, har Kultusministeriet endnu den Dag idag ladet denne Sag være sig aldeles ligegyldig. I disse Districter sælger man endnu til stort Tab for Beboerne Tienden i Kjøbenhavn ved offentlig Auction lige imod den danske Lovgivning, og det uagtet den isjor fungerende Minister lovede, at det da skulde være sidste Gang, inden denne Synd skulde være udslettet. Endnu er der Intet gjort, og endnu er man overbevist om, at Tienden i Sommeren 1870 vil blive solgt i Kjøbenhavn. Dette er, uden at sige formeget, i høieste Grad usforsvarligt, thi Beboerne maae altsaa af de Fremstid, de gjøre i Agerbruget, ved Anvendelsen af kunstig Gjødning, ved Draining og ved alle de Forbedringer, der indføres, lade en vis Dvotabel gaae i Tiendetagerens Lønne lige imod Lovgivningen, uden at det er muligt at faae det danske Kultusministerium i Gort; det er stadig „underveis“. — Siden jeg har taget Ordet, vil jeg tillade mig at paapege et Par andre Omstændigheder, som maaskee staae i Forbindelse med denne utaalstige Langsomhed. Der er blandt Andet den Omstændighed, at man i Contoirerne, foruden hvad man har at besørge for det offentlige, har en Masse private Forretninger, men nu er det en given Ting, at jo flere saadanne private Forretninger, man besørger, desto mere tjener man, medens Lønnen for det offentlige Arbejde bliver lige stor. Man besøger altsaa først sit Eget og dernæst som Nr. 2, hvad der horer Staten til; det ligger ligefrem i den menneskelige Natur, og jeg kan ikke sige Noget derimod; alle vi Andre vilde maaskee være os ad paa samme Maade. Saadant kan imidlertid ikke gaae; der maa drages en Grændse, og ialfald kan det ikke forsvares, at private Forretninger der staae i Forbindelse med de offentlige Forretninger i Contoirerne, blive udførte af Embedsmænd der. — Der er en anden Omstændighed, jeg maa tillade mig at fremhæve. Tager jeg ikke fejl, var der isfor til dette Lovforslag stillet et Vædringsforslag, som gik ud paa, at alle Bestillingerne i Ministerierne skulde